ร่างกฎหมาย

62 โทษประหารชีวิต บทกฎหมายใหม่

หัวข้อและบทสรุปอย่างเป็นทางการ

จัดเตรียมโดยอัยการสูงสุด

- ยกเลิกโทษประหารชีวิตให้เป็นการลงโทษสูงสุดสำหรับบุคคลที่มีความผิดฐานฆาตกรรม และแทนที่ด้วยการจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บน
- บังคับใช้โดยให้มีผลย้อนหลังกับผู้ที่ได้รับการตัดสินโทษประหารชีวิตแล้ว
- ระบุว่าบุคคลที่มีความผิดฐานฆาตกรรมและได้รับการตัดสินจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสได้รับทัณฑ์บนต้องทำงานในขณะถูกคุมขังตามที่ระบุไว้โดยกรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟูสภาพ
- ค่าแรงในส่วนที่เพิ่มขึ้นของนักโทษที่จำคุกตลอดชีวิตอาจนำไปชดใช้ให้เหยื่อได้

บทสรุปของนักวิเคราะห์กฎหมายในการประมาณการผลกระทบด้านงบประมาณสุทธิของรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น

- ค่าใช้จ่ายของของรัฐและเขตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีในศาลสำหรับคดีฆาตกรรม การเรียกร้องทางกฎหมายต่อโทษประหารชีวิต และเรือนจำต่าง ๆ ลดลงอย่างต่อเนื่องสุทธิประมาณ 150 ล้านต่อปีภายในระยะเวลาสองสามปี การคาดการณ์นี้อาจจะสูงกว่าหรือต่ำกว่าไม่เกินหลายสิบล้านเหรียญสหรัฐฯ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ภูมิหลัง

การฆ่าคนตายโดยเจตนาที่ลงโทษด้วยการประหารชีวิต

การฆ่าคนตายโดยเจตนาถูกจำกัดโดยทั่วไปว่าเป็นการฆ่ามนุษย์โดยผิดกฎหมายซึ่ง (1) เจตนาและไตร่ตรองไว้ก่อน หรือ (2) เกิดขึ้นในขณะที่มีอาชญากรรมอื่น ๆ เช่นการลักพาตัว สามารถลงโทษได้ด้วยการประหารชีวิตในคุกของรัฐ โดยมีความเป็นไปได้ที่จะถูกปล่อยตัวเมื่อทำทัณฑ์บนอย่างน้อย 25 ปะ อย่างไรก็ตาม กฎหมายของรัฐปัจจุบันระบุว่าการฆ่าคนตายโดยเจตนานั้น สามารถลงโทษได้ด้วยการประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่สามารถทำทัณฑ์บนได้ เมื่อต้องโทษอาชญากรรม "กรณีพิเศษ" และได้รับการพิสูจน์ในศาล กฎหมายที่มีอยู่ของรัฐจะแสดงกรณีพิเศษจำนวนมากซึ่งสามารถฟ้องร้องได้ เช่นในกรณีที่การฆาตกรรมเกิดขึ้นเพื่อผลกำไรทางการเงิน หรือเมื่อมีการฆาตกรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง

การดำเนินการประหารชีวิต

การพิพากษาประหารชีวิตอาจมีสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกของการพิพากษาคดีฆาตกรรมซึ่งโจทก์ต้องโทษประหารชีวิตคือการกำหนดว่าจำเลยผิดฐานฆาตกรรมและมีกรณีพิเศษอื่นหรือไม่ หากพบว่าจำเลยผิดและได้รับการพิสูจน์กรณีพิเศษ ขั้นตอนที่สองจะมีการกำหนดว่าประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่สามารถพ้นโทษจากทัณฑ์บนได้ การพิพากษาคดีฆาตกรรมทำให้เกิดต้นทุนขึ้นในศาลของรัฐ นอกจากนั้นแล้ว เขตจะต้องรับผิดชอบต่อต้นทุนการฟ้องร้องของบุคคลเหล่านี้ รวมถึงการป้องกันบุคคลที่ไม่สามารถจ้างทนายได้ เนื่องจากกฎหมายประหารชีวิตได้บังคับใช้ใน California ตั้งแต่ปี 1978 มีผู้ต้องโทษประหารชีวิตแล้ว 930 ราย ในปีที่ผ่านมา มีผู้ต้องโทษประหารชีวิตเฉลี่ยปีละ 20 ราย

ความท้าทายด้านกฎหมายสำหรับโทษประหารชีวิต ภายใต้กฎรัฐปัจจุบัน จะมีการอุทธรณ์โทษประหารชีวิตโดยอัตโนมัติในศาลฎีกา California ใน "การอุทธรณ์โดยตรง" เหล่านี้ ทนายของจำเลยจะปรึกษาว่ามีการฝ่าฝืนกฎของรัฐหรือกฎหมายของรัฐบาลในระหว่างการตัดสิน เช่นไม่มีหลักฐานที่เหมาะสม หรือยกเว้นในการตัดสิน หากศาลฎีกา California ยืนยันการกระทำผิดและโทษประหารชีวิต จำเลยสามารถร้องขอศาลสูงสหรัฐให้พิจารณาการตัดสินอีกครั้ง นอกจากการอุทธรณ์โดยตรงแล้ว โดยทั่วไปแล้วกรณีโทษประหารชีวิตจะรวมถึงการท้าทายกฎหมายอย่างครอบคลุม ทั้งในศาลรัฐและรัฐบาล การท้าทายเหล่านี้ ซึ่งอาจเรียกว่า "คลังคำร้อง" รวมถึงปัจจัยของกรณีที่แตกต่างจากที่พิจารณาในการอุทธรณ์โดยตรง (เช่นการฟ้องร้องที่ทนายของจำเลยแพ้) การท้าทายทางกฎหมายทั้งหมด-นับตั้งแต่เมื่อบุคคลได้รับโทษประหารชีวิตจนถึงเมื่อบุคคลเสร็จสิ้นกระบวนการท้าทายกฎหมายทั้งหมดของรัฐและรัฐบาล-สามารถ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ใช้เวลาได้ถึงสองทศวรรษใน California

ปัจจุบันรัฐใช้จ่ายเงินไปประมาณ $55 ล้าน ต่อปีสำหรับการยื่นคัดค้านที่ต่อเนื่องต่อการตัดสินให้ประหารชีวิต เงินทุนนี้สนับสนุนศาลฎีกาแห่งรัฐ California รวมไปถึงทนายความที่ได้รับว่าจ้างโดยกระทรวงยุติธรรมของรัฐ ผู้ที่สืบค้นการสนับสนุนต่อการตัดสินให้ประหารชีวิตในขณะที่คดีความกำลังถูกยื่นคัดค้านในศาล นอกจากนี้ ยังสนับสนุนหน่วยงานรัฐหลากหลายหน่วยงานที่มีภารกิจของการเป็นตัวแทนให้บุคคลที่ได้รับการตัดสินให้ประหารชีวิต แต่ไม่สามารถรองรับค่าใช้จ่ายตัวแทนตามกฎหมายได้

การนำโทษประหารชีวิตไปใช้

การจองจำนักโทษ นับตั้งแต่เดือนเมษายน 2016 เป็นต้นมา จากกนักโทษ 930 รายที่ถูกตัดสินให้ประหารชีวิตนับตั้งแต่ปี 1978 เป็นต้นมา มี 15 รายถูกประหารชีวิต 103 รายถึงแก่ความตายก่อนที่จะถูกประหาร 64 รายถูกตัดสินให้ลดโทษโดยศาล และ 748 รายอยู่ในคุกด้วยคำตัดสินให้ประหารชีวิต ส่วนใหญ่ของนักโทษที่ถูกกล่าวโทษ 748 รายอยู่ในหลายขั้นต่างกันไปของกระบวนการอุทธรณ์โดยตรงหรือการยื่นคัดค้านคำสั่งศาล โดยทั่วไปแล้วผู้ต้องหาชายจะต้องถูกจองจำที่คุกรัฐ San Quentin (ในแถวประหาร) ในขณะที่ผู้ต้องหาหญิงจะต้องถูกจองจำที่เรือนจำกลางหญิง California ที่ Chowchilla ในปัจจุบัน รัฐมีข้อกำหนดและขั้นตอนด้านความปลอดภัยซึ่งทำให้ต้นทุนด้านความปลอดภัยสำหรับผู้ต้องหาเหล่านี้สูงขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ผู้ต้องหาประหารชีวิตโดยทั่วไปแล้วจะต้องใส่กุญแจมือ และคุ้มกันตลอดเวลาโดยเจ้าพนักงานหนึ่งหรือสองคนเมื่ออยู่นอกกรงขัง นอกจากนี้ ที่ต่างไปจากผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ ก็มีกรณีที่นักโทษผู้ถูกกล่าวโทษจำเป็นจะต้องถูกคุมขังไว้ในคุกที่แยกต่างหากในปัจจุบันอีกด้วย

การกระทำที่ยกเลิกโดยศาล รัฐใช้การฉีดยาพิษเพื่อประหารนักโทษ เนื่องจากประเด็นทางกฎหมายที่แตกต่างกันไปเกี่ยวกับกระบวนการฉีดยาเพื่อให้ถึงแก่ความตาย จึงยังไม่มีการประหารชีวิตเกิดขึ้นมานับตั้งแต่ปี 2006 เป็นต้นมา ในปัจจุบัน รัฐอยู่ในกระบวนการของการพัฒนาขั้นตอนปฏิบัติเพื่อให้การประหารชีวิตกลับมาดำเนินการต่อ

ต่อ

ร่างกฎหมาย

การถอดบทลงโทษให้ประหารชีวิตออกไปสำหรับการฆ่าคนตายโดยเจตนา ภายใต้มาตรการนี้ จะไม่มีผู้กระทำความผิดคนใดสามารถถูกตัดสินให้ประหารชีวิตโดยรัฐสำหรับการฆ่าคนตายโดยเจตนา โดยใช้บทลงโทษที่รุนแรงที่สุดที่มีอยู่ที่จะเป็นการตัดสินจำคุกตลอดชีวิต โดยไม่มีโอกาสความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยคณะกรรมการคุมประพฤติของรัฐ (มีมาตรการอื่นในการลงคะแนนครั้งนี้—ข้อเสนอเลขที่ 66—ที่จะรักษาบทลงโทษให้ประหารชีวิตเอาไว้ แต่มองหาระยะเวลาที่สั้นกว่าสำหรับการดำเนินการยื่นคัดค้านตามกฎหมายต่อการตัดสินให้ประหารชีวิต)

การตัดสินใหม่ของนักโทษที่อยู่ภายใต้การตัดสินให้ประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ มาตรการนี้ยังได้กำหนดว่าผู้กระทำความผิดที่ถูกตัดสินให้ประหารชีวิตในปัจจุบันจะไม่ถูกประหารชีวิต และจะถูกตัดสินใหม่ให้จำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติแทน มาตรการนี้ยังอนุญาตให้ศาลฎีกาแห่งรัฐ California สามารถถ่ายโอนคดีการอุทธรณ์โดยตรงต่อการลงโทษให้ประหารชีวิตและคดีการยื่นคัดค้านคำสั่งศาลที่มีอยู่ทั้งหมด ไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลพิจารณาคดีได้ ศาลเหล่านี้จะแก้ไขปัญหาประเด็นที่เหลือใด ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินให้ประหารชีวิต — เช่น การอ้างว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

ข้อกำหนดของการทำงานของนักโทษและการจ่ายเงินให้แก่ผู้เสียหายจากอาชญากรรม กฎหมายแห่งรัฐในปัจจุบันโดยทั่วไปกำหนดว่า นักโทษ—รวมถึงฆาตกร จะต้องทำงานในระหว่างถูกคุมขังในเรือนจำ กฎระเบียบเกี่ยวกับนักโทษของรัฐ อนุญาตให้มีข้อยกเว้นบางอย่างต่อข้อกำหนดการทำงานเหล่านี้ เช่น สำหรับนักโทษผู้แสดงออกด้านความเสี่ยงต่อความมั่นคงปลอดภัยอย่างดีเยี่ยมในระหว่างการมีส่วนร่วมในโปรแกรมการทำงาน นอกจากนั้นแล้ว นักโทษอาจได้รับการร้องขอจากศาลให้ทำการจ่ายเงินให้กับเหยื่อของอาชญากรรม มาตรการนี้ได้กำหนดว่าบุคคลที่คนที่พบว่ามีการกระทำผิดการฆาตกรรม จะต้องทำงานในทัณฑสถานของรัฐ และจะถูกหักเงินที่ได้รับเป็นค่าแรงเพื่อหักหนี้ใด ๆ ที่พวกเขาเป็นหนี้ต่อผู้เสียหายของอาชญากรรม ทั้งนี้

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

อยู่ภายใต้กฎข้อบังคับของรัฐ เนื่องจากมาตรการไม่เปลี่ยนข้อกำหนดของรัฐ การกระทำในคุกที่มีอยู่เกี่ยวกับข้อกำหนดงานผู้ต้องหาจึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยน นอกจากนี้ มาตรการได้เพิ่มจำนวนเงินสูงสุดจาก 50 เปอร์เซ็นต์เป็น 60 เปอร์เซ็นต์ที่จะถูกหักออกจากค่าจ้างของนักโทษที่ถูกตัดสินให้ประหารชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติสำหรับหนี้สินใด ๆ ที่เป็นหนี้ต่อผู้เสียหายของอาชญากรรม ข้อกำหนดนี้ยังมีผลใช้กับบุคคลใด ๆ ที่เป็นถูกตัดสินอีกครั้งภายใต้มาตรการ จากตัดสินประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ

ผลที่มีต่องบประมาณ

มาตรการนี้จะมีผลกระทบของงบประมาณ ทั้งของรัฐบาลของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น ผลกระทบของงบประมาณหลัก ๆ ของมาตรการนี้ได้ถกอภิปรายไว้ด้านล่าง

การตัดสินคดีฆาตกรรม

การดำเนินการทางศาล มาตรการนี้จะลดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมบางคดีของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น ที่อาจจะไม่อยู่ในขอบข่ายของการลงโทษประหารชีวิตภายใต้กฎหมายปัจจุบัน โดยทั่วไป คดีเหล่านี้จะมีค่าใช้จ่ายน้อย หากการลงโทษให้ประหารชีวิตไม่ใช่เป็นทางเลือกอีกต่อไป ด้วยเหตุผลหลักสองประการ อันดับแรก ระยะเวลาของการพิจารณาคดีบางคดีสามารถสั้นลง ทั้งนี้เนื่องจากจะไม่มีระยะเฟสที่แยกจากกัน ในการกำหนดหาว่าบทลงโทษประหารชีวิตได้กำหนดไว้หรือไม่ อีกลักษณะหนึ่งของการพิจารณาคดีฆาตกรรมยังจะมีระยะเวลาสั้นด้วย ตัวอย่างเช่น เวลาของการคัดเลือกคณะลูกขุนสำหรับการพิจารณาคดีบางคดีสามารถสั้นลง เนื่องจากไม่จำเป็นต้องถอดคณะลูกขุนที้เป็นไปได้ผู้ซึ่งไม่ประสงค์ที่จะกำหนดตัดสินบทลงโทษให้ประหารชีวิตอีกต่อไป อันดับที่สอง การถอดบทลงโทษประหารชีวิตออกไป จะลดค่าใช้จ่ายที่ต้องแบกรักภาระโดยรัฐบาลมณฑลสำหรับค่าจ้างพนักงานอัยการและทนายของรัฐสำหรับคดีฆาตกรรมบางคดี ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้โดยทั่วไปจะใช้ทนายความมากกว่า ในคดีความที่มีการตัดสินให้ประหารชีวิต และต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่มากกว่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการสืบสวนและการจัดเตรียมสำหรับขั้นการตัดสินในคดีความเหล่านั้น

คุกของมณฑล ค่าใช้จ่ายสำหรับคุกของมณฑลยังสามารถลดลงได้ เนื่องจากผลกระทบของมาตรการในการพิจารณาคดีฆาตกรรม บุคคลที่ถูกคุมตัวสำหรับการพิจารณาคดี โดยเฉพาะในคดีความที่สามารถมีผลให้ต้องถูกตัดสินให้ประหารชีวิต โดยปกติจะต้องอยู่ในคุกของมณฑลจนกว่าจะสิ้นสุดการพิจารณาคดีและการตัดสิน เนื่องจากคดีฆาตกรรมยางคดีมีระยะเวลาสั้นลง เนื่องจากการถอดบทลงโทษให้ประหารชีวิตออกไป บุคคลที่ถูกตัดสินว่าผิดเป็นฆาตกรจะถูกส่งตัวไปยังเรือนจำของรัฐก่อนหน้าที่จะถูกตัดสินแล้ว ผลลัพธ์ดังกล่าวจะลดค่าใช้จ่ายของคุกของมณฑล และเพิ่มค่าใช้จ่ายให้เรือนจำของรัฐ

ข้อมูลสรุปผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีฆาตกรรม โดยรวมทั้งหมด มาตรการสามารถลดค่าใช้จ่ายประจำปีในการพิจารณาคดีฆาตกรรมของรัฐและของมณฑล ได้เป็นมูลค่าหลายสิบล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หากใช้งานทั่วทั้งรัฐ ค่าใช้จ่ายที่ลดลงจริงจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายตัว รวมทั้งจำนวนของคดีที่พิจารณาลงโทษให้ประหารชีวิตที่จะต้องแบกรักค่าใช้จ่ายทีเกิดขึ้น หากไม่มีมาตรการนี้ นอกจากนี้ จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ลดลงสามารถชดเชยบางส่วนกับขอบเขตขยายที่ได้ถอดบทลงโทษการประหารชีวิตออกไป ซึ่งลดค่าใช้จ่ายจากผู้กระทำความผิดที่จะต้องยอมรับความผิดเพื่อแลกเปลี่ยนกับการตัดสินที่เบาลงในบางคดีของฆาตกรรม หากคดีมากขึ้นไปสู่การพิจารณาคดีแทนที่จะแก้ไขปัญหาผ่านข้อตกลงการยอมรับผิด รัฐและมณฑลก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับการสนับสนุนศาล การฟ้องคดีอาญา และทนายของรัฐ รวมไปถึงคุกของมณฑล ขอบเขตสูงสุดของค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นไม่สามารถทราบได้ ในคดีความส่วนใหญ่ รัฐและมณฑลมีความเป็นไปได้ที่จะต้องถูกนำไปสู่ทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลมาจากการลดค่าใช้จ่ายข้างต้นไปสู่กิจกรรมของการบังคับคำสั่งของศาลและกฎหมาย

ความท้าทายด้านกฎหมายสำหรับโทษประหารชีวิต

เมื่อเวลาผ่านไป มาตรการจะลดค่าใช้จ่ายของรัฐโดยที่ศาลฎีกาแห่งรัฐ California และหน่วยงานของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการยื่นคดค้านตามกฎหมายต่อการตัดสินให้ประหารชีวิต ค่าใช้

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ ต่อ

จ่ายที่ลดลงเหล่านี้จะสามารถบรรลุถึงระดับประมาณ $55 ล้านต่อปีได้ อย่างไรก็ดี ค่าใช้จ่ายที่ลดลงเหล่ามีความเป็นไปได้ที่จะชดเชยบางส่วนในระยะสั้น เนื่องจากค่าใช้ของรัฐบางรายการน่าจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องจนกว่าศาลจะแก้ปัญหาคดีความทั้งหมดสำหรับนักโทษที่ได้รับการตัดสินให้ประหารชีวิตก่อนหน้านี้ได้ ในระยะยาว คดีความเหล่านี้จะเป็นค่าใช้จ่ายส่วนน้อยของรัฐและของท้องถิ่นเชิงสัมพัทธ์เท่านั้น ผลรวมทั้งหมดมีความเป็นไปได้ที่ระดับสองล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี สำหรับการไต่สวนการอุทธรณ์จากผู้กระทำความผิดที่ได้รับการตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ

คุกของรัฐ

การถอดบทลงโทษให้ประหารชีวิตออก จะมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของเรือนจำของรัฐในแนวทางที่ต่างกัน อีกนัยหนึ่งคือ การถอดบทลงโทษดังกล่าวออกจะมีผลในบางสิ่งที่ประชากรของเรือนจำที่สูงขึ้นและค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น เนื่องจากนักโทษผู้ถูกกล่าวโทษก่อนหน้านี้ถูกตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ที่นักโทษใช้สำหรับการรอคิวเพื่อประหารชีวิตในปัจจุบันนั้น ค่าใช้จ่ายส่วนนี้มีความเป็นไปได้ที่จะไม่มีนัยสำคัญใด อีกนัยหนึ่งคือ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้มีความเป็นไปได้ที่จะมากกว่าการชดเชยโดยค่าใช้จ่ายที่ลดลงจากการไม่ต้องกักตัวนักโทษหลายร้อยคนเพื่อรอคิวประหารชีวิต จากที่ถกอภิปรายก่อนหน้านี้ โดยทั่วไปจะมีค่าใช้จ่ายมากกว่าสำหรับการกักตัวนักโทษภายใต้การตัดสินให้ประหารชีวิต มากกว่านักโทษที่อยู่ภายใต้การติดสินให้จำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีความเป็นไปได้ของการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ เนื่องจากมาตรการความปลอดภัยระดับสูงกว่าถูกนำมาใช้ในการกักตัวและควบคุมดูแลนักโทษที่ถูกตัดสินให้ประหารชีวิต

ผลกระทบที่ผสมรวมกันของผลกระทบของงบประมาณเหล่านี้ มีความเป็นไปได้ที่จะส่งผลต่อการประหยัดสุทธิของรัฐสำหรับการดำเนินการระบบเรือนจำของรัฐในระดับต่ำกว่าสิบล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี อย่างไรก็ การประหยัดค่าใช้จ่ายเหล่านี้ สามารถเพิ่มสูงขึ้นหรือลดต่ำลงโดยขึ้นอยู่กับอัตราของการประหารชีวิตที่จะเกิดขึ้น

ผลกระทบด้านงบประมาณอื่น ๆ

เรือนจำของรัฐ มาตรการยังสามารถส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายโครงสร้างของเรือนจำในอนาคต โดยการช่วยให้รัฐสามารถหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายของระบบสาธารณูปโภคในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการกักตัวนักโทษรอการประหารที่เพิ่มจำนวนขึ้น ขอบเขตขยายของการประหยัดค่าใช้จ่ายดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับการเติบโตในอนาคตจองประชากรนักโทษที่ถูกกล่าวโทษ วิธีการที่รัฐเลือกใช้สำหรับกักกันนักโทษที่ถูกกล่าวโทษในอนาคต และการเติบโตในอนาคตของจำนวนเรือนจำทั่วไป

ผลกระทบต่ออัตราการฆาตกรรม ในขอบเขตที่ขยายสูงสุดที่ห้ามในการใช้บทลงโทษประหารชีวิตจะมีผลกระทบต่ออุบัติการณ์ของฆาตกรรมในรัฐ California มาตรการสามารถส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านการตัดสินคดีอาชญากรรมของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น ไม่สามารถทราบผลกระทบด้านงบประมาณที่เกิดขึ้น หากมี และไม่สามารถประเมินได้

ข้อมูลสรุปของผลกระทบของงบประมาณ

ในผลรวมทั้งหมด เราประมาณว่ามาตรการนี้จะลดค่าใช้จ่ายสุทธิของรัฐและมณฑล ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีฆาตกรรม การยื่นค้านตามกฎหมายต่อการตัดสินให้ประหารชีวิต และเรือนจำ ค่าใช้จ่ายที่ลดลงเหล่านี้มีความเป็นไปได้ที่จะอยู่ที่ระดับ $150 ล้าน ต่อปี ภายในระยะเวลาไม่กี่ปี การลดลงของค่าใช้จ่ายนี้สามารถเพิ่มสูงขึ้นหรือลดต่ำลงระดับหลายสิบล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปีได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย

ดูเว็บไซต์ *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* สำหรับรายชื่อคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเริ่มแรกเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* เพื่อดูรายชื่อผู้สนับสนุน 10 อันดับแรกของคณะกรรมการ